

ZAMYŠLENÍ K VELIKONOCŮM A SVÁTKŮM JARA

Záměrně v tento jarní čas připomínám našim čtenářům obecně známé, svérázné a kouzelné texty Alšova Špalíčku národních písní a říkadel, které vycházejí z lidové poezie, pranostiky a specifčnosti folkloru a dobového koloritu. Texty Špalíčku – umocněné výtvarným mistrovstvím Mikoláše Alše vypovídají i o soustavném zápasu a snaze obyčejných lidí dosáhnout spravedlnosti a důstojného života. A v tom vidím jejich aktuálnost pro nás seniory (včetně oživení vzpomínek, paměti a motivování jednání).

1. „Duben časy mění
a obdarí holú zemi.“
2. „Hody hody
do Provody!
Dejte vajíčko malovaný,
nedáte-li malovaný,
aspoň mi dejte bílý,
slepička vám snese jiný
v komoře v koutku
na zeleným proutku.“

3. „Až přijde máj
budeme mít ráj.“
4. „Moravo, Moravo,
Moravičko milá.
Co z tebe pochází
chasa ušlechtilá.“

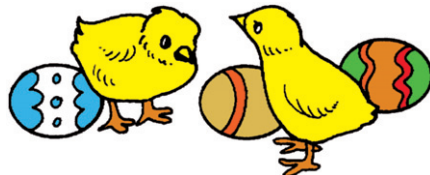
(Aleš M.: Špalíček národních písní a říkadel
Praha Orbis 1950, s 6, 16, 31-32)

Především naše „dříve narozená“ generace ráda vzpomíná na bezstarostné dětství naplněné pohádkami, říkadly, bájemi a pověstmi, zvyky a obyčeji, lidovými písněmi a tanci a jinými kulturními tradicemi, které našly svoje místo i v církevně náboženském kalendáři. Zejména katolická církev navazovala na zvykosloví pohanských a staroslovanských kultů v korelaci se zemědělskými pracemi a hospodářským životem. Zvláště na jižní Moravě kde se dochovaly četné národopisné slavnosti, zvyky a obyčeje (představují živé kulturní dědictví obdivované celým světem) je viditelná snaha církve využívat tyto tradice pro své účely. Největší pozornosti státu a církve (ve vzájemném loajálním dialogu) se těší Vánoce a Velikonoce. V rámci Velikonoc a svátku jara se na Moravě dochovaly např. tyto akce: Jízda králů; vynášení Moreny; krojové plesy, bály, hody, procese; pálení čarodějnic; vázání věnečků a jejich pouštění na vodu; lidová výroba kraslic, pomlázek; koledování v rodinách; čištění studánek

a pramenů řek; pečení beránků a mazanců a poutě na místa spojená s historií a kulturou našich národů. Není mým zámerem podat výčet těchto zvyků a tradic. Dovoluji si jen naznačit možnosti, jaké nám poskytuje Morava, náš kraj, obce a samotné město Brno, k relaxaci, zdravému životnímu stylu, pozitivnímu pohledu na život, mezigeneračnímu porozumění a posouzení vlastních znalostí, schopností a dovedností.

Závěrem připomínám, že městská organizace Svazu důchodců ČR v Brně připravuje mimo zájezdy, přednášky, vycházky a koncerty (Výbor národní kultury) akce „Vítání jara“ ve spolupráci se Stranou zelených. Přejí našim čtenářům opravdu radostné a pohodové svátky v kruhu rodiny a přátel.

Jana Vrabcová

Brněnský senior vychází
za finanční podpory
statutárního města Brna

U potoka

Zabolí-li sladce
verše
nad kyticí z máty
nermuť se už
ty můj
hochu zlatý.

Zraní-li tě
bodlák
rázem - nechť tě
s úklonou obejde
rytíře ať dál se
tváří vznešeně.

Je tu pomněnka
i řeřicha
spanilá zrána
k řece potok pospíchá
ta voda
nechce být sama.

Marie Veselá (10. 3. 2013)

20 LET VNK V BRNĚ

Výbor národní kultury byl založen
4. 12. 1993 v Praze. Co stálo za tímto rozhodnutím?

Nástup komercializace kultury, přemalovávání naší národní historie, nadvláda trhu i amerikanizační a germanizační tendence byly hlavní důvody, které vedly k založení Výboru národní kultury. Posílení národního vědomí, seznamování se s naší kulturou i kulturou cizích zemí, především slovanských, to jsou hlavní cíle. Jsme zaregistrováni jako neziskové a nepolitické sdružení. Nejsme řízeni žádnou politickou stranou. Nedotuje nás Magistrát města Brna ani žádná z jeho městských částí. Naši činnost financujeme z dobrovolných příspěvků jednotlivců a organizací. Není to lehké. Rada VNK v Brně vede stálý existenční boj. Funkcionáři pracují zcela zdarma, z lásky k věci. Za léta činnosti jsou za námi stovky pořadů literárních, hudebních i vlastivědných. Naše pořady jsou zajímavé především pro lidi s nízkými příjmy. Jsou to studenti, důchodci a lidé, kteří si nemohou dovolit

(Dokončení na straně 4)

DĚDĚNÍ V NOVÉM OBČANSKÉM ZÁKONÍKU – POKRAČOVÁNÍ II.

Úvodem – V minulém čísle jsem začal publikovat seriál statí o novém občanském zákoníku, především o změnách v dědických záležitostech. Prosím čtenáře, aby věnovali pozornost novým pojmům, které tento NOZ zavádí a které se doposud neužívaly. Tyto pojmy budou vždy výrazně uvedeny. Bude vhodné, aby si pozorní čtenáři nové pojmy vypsali a postupně si je zafixovali do paměti.

Část II. Písemná forma závěti – Ten, kdo chce pořídit závět, musí respektovat § 1533, který stanovuje, že závět lze pořídit soukromou listinou, a uvádí „Kdo chce pořízovat v písemné formě beze svědků, napíše celou závět vlastní rukou a vlastní rukou ji podepíše“. Dále je nutností uvést i datum vyhotovení.

Závět, kterou zůstavitel nenapsal vlastní rukou, musí vlastní rukou podepsat a před dvěma svědky současně přítomnými výslovně prohlásit, že listina obsahuje jeho poslední vůli. (§ 1534).

Dále NOZ uvádí další náležitosti vztahující k projevu poslední vůle. Pořízení závěti **veřejnou listinou** (závěti pořízenou u notáře). Nově jsou v NOZ uvedeny dva nové pojmy: **vykonavatel závěti** a **správce pozůstalosti**.

Vykonavatel závěti – Zůstavitel může závětí povolat **vykonavatele závěti** a případně určit, jaké má povinnosti a zda i jak bude odměňován. (§ 1553 (1)).

Vykonavatel závěti dbá o řádné plnění poslední vůle zůstavitele s péčí řádného hospodáře. Náleží mu všechna práva potřebná k splnění jeho úkolů, včetně práva před soudem hájit platnost závěti, namítat nezpůsobilost dědice nebo **odkazovníka** a vůbec dbát o splnění zůstavitelových pokynů.

Nepovolal-li zůstavitel správce pozůstalosti, náleží vykonavateli závěti také správa pozůstalosti, dokud soud nerozhodne o jiném opatření.

Správce pozůstalosti – Zůstavitel může povolat **správce pozůstalosti** nebo některé její části a případně určit, jaké má povinnosti a zda i jak má být odměňován. Povolání správce pozůstalosti vyžaduje formu veřejné listiny. (§ 1556)

Byl-li povolán vykonavatel závěti, řídí se správce pozůstalosti jeho pokyny; jejich vzájemná práva a povinnosti se posoudí podle ust. o příkazu. (viz. § 1556 až 1559)

Dovětkem může zůstavitel nařídít odkaz, stanovit **odkazovníku** nebo dědici podmínku, nebo doložit čas anebo uložit odkazovníku anebo dědici příkaz. Co je stanoveno o závěti, platí obdobně i o dovětku. (§ 1498)

Podmínky – Směřuje-li podmínka k jednání dědice nebo odkazovníka, které jim může být opakováno, musí být znovu vykonáno po smrti zůstavitele, třebaže se tak stalo již za zůstavitelova života, není-li zřejmá jiná vůle zůstavitele.

Doložení času – omezí-li zůstavitel někomu právo doložením času a není-li jisté zda čas nastane, platí zůstavěné právo za podmíněné.

Zvláštní ustanovení – § 1567 – Dokud zůstává právo následného dědice odsunuto, až bude splněna podmínka nebo až nastane

doložený čas, je právo předního dědice, kterému dědictví připadlo, omezeno jako právo poživatele. (zůstavitel má právo v závěti stanovit četné podmínky pro dědice – dokončit zdárné studium či jiné konkrétní podmínky).

Odkaz – jeho zřízení – Odkaz zůstavitel zřídí tak, v pořízení pro případ smrti nařídí určité osobě, aby odkazovníku vydala určitý předmět odkazu.

Odkazovníkem může být jen osoba způsobilá dědit. Povolá-li zůstavitel dědice s určením, že ten určitou věc dědit nemá, považuje se to za zřízení odkazu zákoným dědicům.

Darování závislé na podmínce, že obda-

rovaný dárcce přežije, se považuje za odkaz, pokud se dárcce nevzdal dar odvolat.

Odkazy – jim věnuje NOZ značnou pozornost, kdy vybavuje zůstavitele pravomocně a svobodně rozhodovat o svém majetku při formulování své závěti. Rozsahu pravomoci zůstavitele jsou věnovány v NOZ paragrafy 1594 až 1631 – např. pravidla o jednotlivých druzích odkazů – odkaz určité věci – odkaz dětem a příbuzným – odkaz pohledávky – právo odkazovníka na zajištění – uvolněný odkaz. Právo dědice vyhradivšího odkaz včetně splnění poslední vůle správcem pozůstalosti.

JUDr. Neveselý Karel

SENIORSKÉ ŘIDIČSKÉ PROHLÍDKY – OBJEKTIVNÍ NUTNOST NEBO DISKRIMINACE ZE ZÁKONA?

Senioři kteří chtějí po dosažení 60 let řídit motorové vozidlo, musí podle § 87 Zákona o provozu na pozemních komunikacích 361/2000 Sb. absolvovat lékařskou prohlídku před dovršením 60, 65 a 68 let věku a pak každé 2 roky a když motorové vozidlo řídí, pak musí mít doklad o zdravotní způsobilosti při sobě.

Ještě do nedávné doby měl tento doklad o zdravotní způsobilosti rozměry kreditní karty a byl vydáván obvodním lékařem zdarma, nanejvýš tak za návštěvnícky poplatek 30 Kč. Od té doby ovšem stát zase buzeraci občanů zdokonalil. Současný platný doklad o zdravotní způsobilosti už velikost kreditní karty nemá, ale má velikost formátu A4, je tedy 14x větší! Tak zapomeňte i na prohlídku za zlidovělých 30 Kč – za dnešní prohlídky si někteří lékaři nestydí požadovat i 600 Kč.

Vrátíme-li se tedy k nadpisu a položené řečnické otázce: *nutnost nebo diskriminace ze zákona?*, pak odpověď je jasná. Ano – jde o zákonem posvácenou státní diskriminaci seniorů.

Proč? Především proto, že toto ustanovení zákona nevyšlo ze žádné seriózní analýzy příčin dopravních nehod a není prvoplánově určené pro zvýšení bezpečnosti silničního provozu, ale je poplatné protiseniorské psychóze. Kdyby si ti, kteří zákon předložili i ti, kteří ho schválili, dali minimum práce zjistit pár faktů, došli by totiž na to, že řidiči věkové skupiny nad 60 let způsobí podstatně méně nehod než řidiči jiných věkových kategorií. Cílit jinak chválnou snahu o snížení počtu dopravních nehod na seniory je jasný důkaz o nekompetentnosti odpovědných, kteří místo aby hledali a odstraňovali skutečné příčiny dopravních nehod, volí populistické a neúčinné kroky.

Kromě toho a to především! se jedná o diskriminační a ve společnosti, která si chce říkat demokratická, naprosto nepřijatelný přístup ke skupině obyvatel. Komu by to nepřipadalo dost alarmující, necht si místo „60, 65, 68 let věku“ dosadit nějakou jinou skupinu obyvatel. Joj to by bylo trestných oznámení za hanobení, podporu, podněcování! Ptám se: kdo dal byrokratům zeleného stolu i zákonodárcům právo rozhodovat na principu kolektivní viny kdo ještě starý není a kdo už ano? Dnes začínají lidi paušálně třídit do věkových kategorií a co s nimi udělají příště? Dnes bude někomu na základě nějakého papíru ještě povoleno vyjet na silnici, příště snad ještě vyjít na ulici a co dál? Jistěže starší lidé mají zdravotní problémy. Pak ale ať jsou řádně léčeni – ne pronásledováni!

Co dál? Ignorování ani jinou formu občanského odporu proti tomuto diskriminačnímu paragrafu zákona o provozu na pozemních komunikacích ovšem nemůžeme v současnosti doporučit. Nejde jen o pokutu ale hlavně i o daleko větší riziko a sice že v případě nehody způsobené seniorem bez lékařské prohlídky uplatní pojišťovna vůči němu regres, tj. může po něm požadovat úhradu částky, kterou vyplatila poškozenému. Že chybějící papír nehodu způsobit nemohl pojišťovna nezajímá, dává-li jí zákon možnost se na seniorovi hojit, jistě to s potěšením taky udělá.

Na seniorské diskriminaci nic nemění ani nyní projednávaný návrh zákona, který má věk pro první seniorskou řidičskou prohlídku posunout ze 60 na 65 let. Není bez zajímavosti, že ze senátů šel návrh na 68 let, ale parlamentní „odborníci“ ho snížili na 65 let. Ale kdyby to bylo paušálně i 100 let, věková diskriminace to je a ne že ne!

Tak co s tím uděláme? Proti této formě diskriminace seniorů je potřeba začít intenzivně vystupovat a je chyba, že jsme to neudělali již dávno. Senioři se přece dosažením věku 60 let nestali ze dne na den méněcennými! Musíme od autorů zákona požadovat omluvu a okamžitou nápravu a od zákonodárců urychlené odstranění diskriminačního paskvilu. Oslovme české i mezinárodní organizace zabývající se lidskými právy, ombudsmana, ústavní činitele. Děláme to pro sebe, děláme to i pro ostatní racionálně uvažující slušné lidi, kteří nás už dnes podporují. Protože: když dnes senioři – zítra kdo další?

M. Hemzal, SENIOR CZ 130220

Era osobní účet přináší výhody pro seniory

Založte si Era osobní účet, který nabízí **skutečné výhody** pro seniory – **snížený poplatek za vedení účtu a jeden měsíční výběr hotovosti bez poplatku**. Stačí, když si požádáte o jeho založení a necháte si na něj zasílat důchod.

Hlavní výhody Era osobního účtu

- Měsíční vedení účtu jen za 8 Kč
- Jeden výběr hotovosti na poštách a v Era finančních centrech měsíčně zdarma
- Možnost bezhotovostní výplaty důchodu na účet
- Vydání platební karty bez poplatku

Založte si
Era osobní účet
právě teď!
Získáte navíc
bonus 150 Kč

Zveme Vás na Dny plné dárků 8. - 28. 4. 2013

Založte si Era osobní účet a získáte výhodné podmínky a originální dárek.

Era finanční centrum Brno, Orlí 30, tel. 542 426 224, E-mail: fc.bрно@erasvet.cz

Era finanční centrum Brno, Královo Pole, Palackého třída 3048/124, tel. 515 577 211 - 213, E-mail: fc.bрно-palackeho@erasvet.cz

WWW.ERASVET.CZ | 800 210 210

ERA A POŠTOVNÍ SPOŘITELNA JSOU OBCHODNÍ ZNAČKY ČSOB.

CHCEME VLÁDU PRÁVICOVOU ČI LEVICOVOU?

Toto rozhodování velmi často sklouzává do povrchního klišé, v němž ten, kdo sympatizuje s pravicí, varuje před nebezpečím návratu k socialismu a ten kdo na tuto dobu rád vzpomíná s nostalgií, vesměs tak nečiní s přesvědčením, ale spíše pod hrozbou rostoucí asociálnosti současné koaliční vlády, prezentující se co by vláda pravicová. V obou případech to svědčí buď o povrchnosti dotyčného, nebo o jeho neznalosti pravého významu slov „pravicový“ a „levicový“, respektive jsou mu tato slova jen pouhou slovní „nálepkou“!

Kdo sledoval předvolební utkání obou prezidentských adeptů vnímal, že obě tato slova byla v médiích skloňována ve všech pádech. Oponent pravice ji charakterizoval jako souboj „od Šumavy k Tatrám“, tj. od špatně zastřené prohlubující se asociálnosti až po zcela odmítanou všudypřítomnou korupci. Naopak kritik levice by nás posluchače rád přesvědčil o tom, že jsme majetek státu prodali (podle pana Kalouska „prožrali“) a prohýřili, což však pravda není, neboť tím my důchodci, jsme nikdy obšťastňováni nebyli!

Pravdu však má moudrý občan, který slovy jednoho z někdejších politologů řekne, že neuznává tak jednostrannou charakteristiku vládnutí, neboť v krajním případě je vláda buď dobrá nebo špatná. Ta dobrá umí každoročně naplnit státní pokladnu a z ní sociálně spravedlivě rozdělovat, ta špatná vláda zpravidla neumí nic z toho. V praxi jsou však jednotlivé vlády s přídomkem „pravá“ a „levá“ zpravidla směsí tohoto, v níž toho dobrého bývá často

poskrovnu, což může v čase gradovat a sjednotit občany do opozice. Proto současné vlády, legitimující se jako „pravicová“ již nevěří většina občanů, kteří ve své „blbě náladě“ fandí pádu této současné vlády.

Toto může nečekaně nastat v jediném dni, ale jak dál, neboť zítra se musí opět vládnout dál, což vyvolává řadu otázek. Opozice není jednotná i navzdory tomu, že o „bohumínské dohodě“ se již nemluví. Nemá též výraznou osobnost, která by dokázala přesvědčivě oslovit veřejnost. Vládní úředníci, ve značné míře profitující v současném korupčním prostředí, nebudou příliš ochotní podřizovat se nové vládě současných opozičních stran. Podnikatelská sféra, nesoucí tíži ekonomiky státu, je laděná výrazně doprava, takže bude spíše bojkotovat, než respektovat vládu opozice. Této nové vládě se v krátkém čase nepodaří naplnit naše vytunelované peněženky, neboť v pro hospodařené ekonomice není z čeho, a nemyslíci občan, který toto nepochopí, začne znovu revoltovat i proti této nové vládě!

A co potom dál?

Proto nelze než v naději doufat, že nově zvolenému prezidentu Miloši Zemanovi se podaří stát se účinným a zejména úspěšným regulátorem současného vládnutí od toho špatného k tomu lepšímu. Pokud pád této nenapravitelné vlády bude neodvratitelný a vládnutí se ujme opozice, držíme palce stávajícímu prezidentu, aby jako někdejší zkušený ekonom, prognostik, předseda PS a premiér vlády, využil k jejímu sjednocení svých odborných i politických zkušeností. Kéž i ve svém pokročilém věku by se k tomu dokázal zbavit tak odpuzujících, jej degradujících a nás ponižujících vulgárních bonmotů i sebevědomé povýšenosti – špetka pokory by neškodila! Doufejme, že toto vše negativní poté nahradí osobním šarmem i přesvědčivou státnickou moudrostí s elegancí, čímž by ke spokojenosti všech nás, nově vzniklou opoziční vládu sjednotil – jak se kdysi říkávalo – „stále výš ke skvělým zítřkům a nikdy jinak“!

H. Fadrus

INFORMACE PRO DRŽITELE SENIOR A RODINNÝCH PASŮ

Krajští radní rozhodli, že nemocnice zřizované krajem a Jihomoravské dětské léčebny poskytnou držitelům těchto pasů slevy na poskytované služby.

Ušetřit mohou držitelé pasů např. v nemocnicích v Ivančicích, Vyškově, Tišnově, Břeclavi, Znojme, Hodoníně i Kyjově. Slevy se pohybují od 10 % např. za přítomnost otce u porodu, nebo rehabilitaci, ale až 50% za mamografické vyšetření aj. Výrazné slevy nabízejí Jihomoravské dětské léčebny pro doprovod dítěte, které je hrazeno ze zdravotního pojištění. Chystaná sleva má činit 50 % pro pobyt a stravování doprovázejícího.

Doporučujeme všem držitelům Senior pasu se o možnostech slev ve zdravotnických zařízeních informovat.

Vaše redakce

Velikonoce.

Aspoň podle křesťanské tradice by to měly být svátky oslav vzkříšení, jara a pohody. Podle mne se v současné, všeobecně úspěšné době, velikonoční čas scvrkl pouze na velikonoční pomlázku, rozdávání malovaných vajíček, kraslic, sladkostí a dáreků pro děti a alkoholu pro dospělé. Na devalvaci velikonoční pohody se podílejí rovněž někteří prodejci, kteří se vtíravými reklamními akcemi snaží předvelikonoční náladu vytvářet již od února a přitom prodávat všelijaké šmejdý. Za pomoci sedmé velmoce, jako jsou televize a tisk, se tak z předvelikonoční doby jejich původní křesťanské poslání jaksí vytrácí. Tento čas se stává dobou nákupů, často nesmyslných věcí. Athénský filosof Sokrates, učitel Platónův, když procházel podobným trhem, prý řekl: „Pane Bože, děkuji za tolik krásných věcí, které vůbec nepotřebuji.“ Toto jeho moudro by si měli mnozí lidé, pobíhající za nákupy po obchodech, nákupních centrech a surfujících v prodejních E-shopech, uvědomit.

Velikonoční trhy v Brně na Svobodáku a na Zelňáku, lákají kolemjdoucí prodejními stánky s květinami, kraslicemi, pomlázkami, keramikou, šperky, knihami a podobně. Pro malé děti jsou zde lákavé atrakce v podobě dětského ruského kola, kolotoče a nezbytného vláčku. V pozdní březnové podvečer, kdy se nad Brno začíná snášet tma, a začínají se zapínat pouliční světla, rozsvítily se barevnými světýlky i velikonoční trhy a z reproduktorů se od dopoledne linou na všechny strany velikonoční písničky a koledy. Obdivují lidi, kteří bydlí v okolních domech, že při poslechu písniček: „Pani kmotra, slyšte chásku, přicházíme na pomlázku, opentlené žilky máme, kdo nám nedá, uhlídáme!“ nebo: „Panímámo zlatičká, darujte nám vajíčka, nedáte-li vajíčka, uteče vám slepička.“, nevytáhnou nějaký po-

řádný klacek a nerozmátlí ty uřvané reproduktorové bedny na cimpr campr. Ono totiž slyšet za čtrnáct dnů, co velikonoční trhy trvají, tyto písničky dvacetkrát za den je Boží dopuštění a ne nadělení.

Velikonočním tržištěm procházejí lidé všech profesí, stáří, barev a velikostí. Dělníci, úředníci, důchodci, školáci, studenti, maminky s kočárky, policajti, bezdomovci a jiní. Velká část z nich se na chvíli zastaví, aby koupili nějaký dárek, nebo aby si koupili něco dobrého k snědku či pití. Hodně lidí

MÁM?

je tam s dětmi, které na nich vyprosí vstup na některou z atrakcí a také je tam dost lidí jenom tak, na čumendu.

I já jsem šel na Svobodák jenom tak, na čumendu a vešel jsem mezi stánky. Jak jsem již napsal, byly mezi nimi i takové, které vás lákají na různé pochoutky a dobré pití. Hned z prvního stánku na mně zaútočila vůně smažených a rozněných rybích specialit. Na roštu byly filátka z kapra i s kůžičkou, podkovičky z amura, dokonce i z candáta a krásně vybarvené pstruzy s bílým masíčkem, jejichž zakalená očička ukazovala, že jsou připraveni ke konzumaci. V plechovém kotlíku před stánkem se ohřívala rybí polévka, ze které stoupala voňavá pára, kterou mírný vánek roznášel do okolí. Ve vedlejších stánku prodávali něco na zahřátí. Grog, medovinu, vínečko. Dvě deci za dvacku, no nedej si to. I přes tuto cenu bylo u pultu stánku s pitím stále plno. Byl tam také stánek s tradičním velikonočním nápisem: „Domácí uzeniny.“ Na rozehrátém plechu se v přepáleném tuku opékaly klobásky mnoha chutí,

tvarů a velikostí. Vedle pečícího plechu byl studený pult, ze kterého se na mne usmívala tlačěnka, uzený, šunka libová i tučná a můj Bože škvarečky. Pěkné, bílé, tukové, no prostě takové, které se vám, když je strčíte do pusy, rozplynou na jazyku. Sliny se mi začaly sbíhat. „Mám?“ To byla teď otázka pro mne složitější než pro Hamleta „Být či nebýt?“ Nakonec libido zvítězilo a já jsem paní prodavače ve stánku řekl: „Prosím jednu teplou, tady tu pěkně propečenou klobásku, k tomu hořčici a krajíc chleba.“

Když mi pěkně upečenou, mastnou klobásku dávala na papírový tácek, měl jsem v hlavě opět otázku: „Mám?“ No ale, když už to nachystala, tak to беру. Zaplatil jsem a odešel jsem s tou manou nebeskou k jídelnímu pultíku. Když jsem promaštěný papírový tácek s klobáskou položil na pultík a z papírového ubrousku vybalil umělohmotný příbor, snad ještě od východoněmeckých soudruhů, zase zde bylo to vtíravé a protivné: „Mám?“ Sotva jsem se rozhodl zapíchnout vidličku do klobásky, ruka se nad ní zastavila. „Mám?“ Opřel jsem ruce s příborem zápěstím o kraj pultu a prohlížel jsem si klobásku laskavým pohledem, jakým se může jen matka dívat na své dítě. Opakoval jsem pokus o zapíchnutí vidličky a opět se ruka zastavila. „Mám?“ Těžce bojuji se svým libidem a uvědomuji si, že v kapse kabátu mám čerstvou lékařskou zprávu.

V tom přišel k mému pultíku starší ošumělý chlap. Na první pohled houmelesák, jak se říká v Brně bezdomovcům. Smrděl pivem a mezi zažloutlými zuby držel smradlavého vajgla. Oblíče, ruce a oblečení měl špinavé. Asi se již dlouho nemyl. Zpod špinavě červené kšiltovky mu vylézaly promaštěné šedivé vlasy, jistě plné nějakých breberušek. Dívám se střídavě na chlapa a na klobásku. Pak jsem s bolavým srdcem přistrčil promaštěný tácek s klobáskou k chlapovi a říkám:

„Na, tady máš. Jez!“ a podal jsem mu umělohmotný příbor.

On se na mně podíval a nevěřícně se zeptal: „To je pro mne? Šéfe.“

Se zlobou v hlase mu prikazuji: „Jez! Stejně jenom pořád chlastáš. Kdys měl něco teplého v žaludku? Nevíš, co? Klobáska je fakt jenom pro tebe, vidíš tady snad někoho jiného?“

„Nevidím, šéfe. A to skutečně jenom tak?“ stále pochyboval o mém šlechetném gestu.

„Skutečně jenom tak. A neptej se pořád!“

„Vám to nechutná? Šéfe.“ pokračoval v otázkách.

„Už jsem ti říkal, aby ses neptal.“

„Já se nemůžu přestat ptát. Vždyť jste do toho ani nekousl. Vám to fakt nechutná?“

A to už jsem byl v ráži a říkám mu, skoro křičím, abych s konečnou platností zvítězil nad svým libidem: „Hergot chlape chutná, chutná a jak. Já bych to jedl až bych plakal, ale teď poslouchej! Teď se zeptám zase já tebe. Víš vůbec, ty mizernej chlape, co je to přísná jaterní dieta?“

Jindřich Coufal

(z připravované knihy „Vyprávění s otázkami.“ Brno, 27. 2. 2013)

MOJE VZPOMÍNKA NA OSLAVY MDŽ

Na Vojenské technické akademii v Brně (VTA) jsem určitou dobu pracoval na Vědecko informačním pracovišti (VIP), kterému podléhala i knihovna VTA. Pracoviště mělo tzv. „devizový příslib“, takže jsme objednávali cizí materiály, prováděli překlady, anotace, rešerše a vy-

20 LET VNK v BRNĚ

(Dokončení ze strany 1)

navštěvovat kulturní pořady pro vysoké vstupné. Za dvacet let prošla našimi pořady řada umělců. Vzpomínáme zvláště rádi na prvního předsedu VNK PhDr. Štěpána Vlašína, DrSc.

Přátelská atmosféra a zasvěcená diskuse na závěr akcí jsou dobrým příslibem do budoucna. Zájem o naše pořady je pro VNK velkým povzbuzením. Přivleďte-li své přátele a známé, hlavně i mladé lidi, pomůžete nám naplnit náš cíl.

Marie Veselá,

zakládající členka VNK v Brně

dávali Zpravodaj. Na společném pracovišti bylo více žen nežli mužů, byla tam rovněž zaznamenána největší populace na VTA.

Morální povinností nás mužů bylo zorganizovat oslavu MDŽ. Zahájení prováděla vedoucí knihovny Ing. Zubková, která vždy zdůraznila, že svátek MDŽ vznikl v Americe a velmi rychle se rozšířil ve světě. Na našem pracovišti byli i 2 bojovníci od generála Svobody (plk. Gramiš a pplk. Koněvič), kteří se 8. března 1943 účastnili významné bitvy u Sokolova, oba měli spoustu vyznamenání a oslav MDŽ se zúčastňovali a vzpomínkami je doplňovali. Proto přerušení a vlastně zrušení oslav tohoto významného svátku se dotklo nejen žen, ale i nás mužů. Vinu na tom nese bývalá nevhledná poslankyně Štěpová, která přímo arogantně vyzvala parlament ke zrušení tohoto svátku. Proto i my muži jsme rádi, že jsme se dočkali opětovného zavedení tohoto svátku.

Mgr. Ing. Josef Gaja, plk.v.v.

Závažné riziko pro muže: karcinom prostaty

Karcinom prostaty, představující závažné riziko pro muže, je nejčastějším nádorem u dospělých mužů a druhou nejčastější příčinou jejich úmrtí na malignitu. Právě proto urologové doporučují pacientům starším padesáti let každoroční testování odběrem vzorku krve na prostatický specifický antigen. U nemocných, kteří mají dědičnou zátěž karcinomem prostaty, dokonce už od čtyřicátého roku věku. Hladina prostatického specifického antigenu v krvi napomáhá odlišit zhoubné a nezhoubné onemocnění prostaty.

Urologické oddělení ve Fakultní nemocnici u sv. Anny v Brně patří k vyhledávaným centrům operační urologie a rozvíjejícím robotickou a počítačově asistovanou chirurgii. Jeho jedenačtyřicetiletý primář MUDr. Petr Filipenský, PhD., se věnuje svému oboru s láskou, o čemž svědčí i jeho více než tři desítky publikovaných odborných prací, přičemž na dalších více než čtyřech desítkách se podílel jako spoluautor. Ve své doktorandské disertační práci se zabýval limity radikální prostatektomie a novými možnostmi predikce průběhu onemocnění pomocí umělých neuronových sítí. Věnuje se rovněž problematice léčby pokročilého karcinomu prostaty.

Předmětem Filipenského zájmu je vedle konvenční otevřené radikální prostatektomie i miniinvasivní laparoskopická prostatektomie. Z celkového počtu více než 1300 operací prostaty pro rakovinu uskutečnil úspěšně přes 350 výkonů právě robotickou metodou, za

jejíž největší výhody pokládá výrazně menší pooperační bolesti pacienta, rychlejší rekonvalescenci, o více než polovinu kratší hospitalizaci a dřívejší návrat do práce. Uplatnění má i při operacích na ledvinách a horních močových cestách. Širšímu prosazení robotických výkonů brání v současné době především vyšší náklady.

Zkušenosti sbíral Filipenský také v zahraničí. Pracovně byl opakovaně v USA – v New Jersey v Hackensack University Hospital, v New Yorku v Memorial Sloan Kettering Cancer Center, v Los Angeles na University of California Irvine, v Miami a Denveru. Zajímal se hlavně o problematiku operační léčby karcinomu prostaty a miniinvasivní urologii. V USA dokonce zpopularizoval novou techniku anastomózy tzv. pokračujícím stehem při radikální prostatektomii, kterou jeho američtí kolegové od něho převzali a používají ji při tomto výkonu. Nyní tuto techniku začala používat i skupina lékařů z Japonska.

Primář Filipenský je členem České společnosti robotické chirurgie, České urologické společnosti a Evropské urologické asociace. V současné době působí pedagogicky na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity i na urologické klinice ve Fakultní nemocnici v Bohunicích, kde se věnuje pregraduální výuce studentů. Ordinuje rovněž v urologické ambulanci Polikliniky Nové Modřice.

Bohumil Hlaváček

Co jíme?

Occitla jsem se mezi statisíci občanů ČR, kteří onemocněli nejzávažnější a nejžákečnější chorobou současnosti. Když k tomu došlo, ptala jsem se: PROČ právě já? Já, která nejsem geneticky zatížená, nepiji, nekouřím, poctivě vařím celá desetiletí, vyhýbám se uzeninám, rychlým občerstvením, preferuji ve výživě zeleninu a ovoce. Kde je tzv. „zakopaný pes“? Není to náhodou ve výživě a v zemědělské politice tohoto státu? Plastiková zelenina bez vůně a chuti, která je nám nabízena v supermarketech a o níž nevíme v podstatě vůbec nic, nevíme, jak je posuzována kvalita a zdravotní nezávadnost. Není Ministerstvo zemědělství (dříve i výživy) řízeno ministry podobnými paní JUDr. Daniele Kolářové bývalé ministryni spravedlnosti, která nám na stránkách Lidových novin sděluje, že „každý z nás občas ovíněný zasedne za volant auta“. Mám v rodině šest řidičů, kteří nikdy v minulosti nesedli ani s malým pivem za volant auta. Ovíněný řidič před dvěma lety o Vánocích naboural do pěti aut čekajících spořádaně na odbočení. V jednom z těchto aut byla mladá rodina s dvěma malými dětmi, moji nejbližší příbuzní. Takže jsem výrok paní bývalé ministryně spravedlnosti přijala s velkým pobouřením.

Začala jsem pátrat po prověřování kvality potravin vyskytujících se na českém trhu. Byla jsem docela vyvedená z míry. Statisíce tun ovoce vyvážíme a statisíce tun ovoce dovážíme, mnohdy z Chile a jiných vzdálených destinací, kde konzervanty musí převýšit zdravotnost ovoce. Nehledě na to, že na českém trhu české hrušky nedostanete a chilské stojí 60 Kč/kg. Totéž se týká zeleniny. Nejdůležitější – česnek a cibule české proveniencce zmizely a je nám nabízen česnek čínský a u cibule ani nevíme odkud pochází. Totéž se týká zelí, kapusty, brokolice, květáku atp. atp. Paní veterinářka v pořadu ČT prohlásila, že se ke kvalitě masa dováženího ze zámoří nemůže vyjádřit, protože nevidí vnitřnosti zvířete a bez tohoto posouzení, se nemůže odpovědně vyjádřit ke kvalitě dováženího masa. Takže NĚKDO v ohromném správním aparátu tohoto státu zanedbává svoje povinnosti. Dbát na ochranu zdraví občanů a kvalitní výživu je základní povinností státu. Pokud se tato povinnost zanedbává, statisíce občanů onemocní stejně jako já, léčení je drahé, kvalita života pacienta a jeho rodiny se pronikavě snižuje. Když se v tisku objevily zprávy o technické soli v Polsku a jejím vlivu na český trh potravin, nejsme do dnešního dne jasné a srozumitelně informováni, jak tomu je, stále se jenom mlží a mlží. Myslím si, že se musíme ozvat a pozvat příslušné odpovědné pracovníky do médií, aby nám sdělili, co se vyskytuje na českém trhu, jaká je kvalita a bezpečnost potravin, kdo jí kontroluje. Nemůžeme tuto oblast nechat bez občanské kontroly. Jedná se o náš život, o život našich dětí, o naše zdraví a také o naše nemoci.

Případ velkých zdravotních potíží dětí z České Lípy svědčí o tom, že je na tomto úseku nutno velice zlepšovat a zvyšovat kontrolu surovin pro přípravu potravin.

Antonie Hančíková

Můj dotaz:

„Které léky jsou plně hrazené?“

Odpověď: „Pro Vás psychiatrická ambulance je hned vedle!“

Že sliby jsou i chyby, dokázal v r. 2006 příslib „lékové vyhlášky“, že v každé terapeutické skupině zůstane alespoň jeden plně hrazený lék. Když o šest let později přicházím k lékaři s angínou a požádám jej o předepsání takového léku, on se na mne soustrastně podívá a řekne: „Ale to my zde nevíme, které to jsou!“ V nedaleké lékárně, kde by to snad měli vědět, mi paní magistra sdělí: „Nejsem si jistá, který lék by to měl být, ale je možné, že jej stejně nemáme“. Zklamán se vracím domů a hledám útěchu na internetu. Tam zjistím, že sice každoročně jsou léky postupně zdražovány, což údajně pan ministr Heger pod taktovkou svého kolegy Kalouska plánuje i letos, ale o plně propláceném léku tam není ani zmínka. Zřejmě kdo lže, ten i krade! O tom kradení napovídá i skutečnost, že levné léky, aby se nedej Bože prodávaly dobře zaopatřeným důchodcům, jsou houfně za výhodné ceny prodávány do zahraničí, takže jejich regály zejí prázdnotou!

Je však nutno ohleduplně zohlednit i potřebu prosperity farmaceutického trustu, který chudák je až na 3. světovém místě, hned za zbrojním průmyslem a drogovými mafiemi! Obtížné se musí také ohánět na domácím trhu, na němž od r.1990 přibýlo více než 1600 lékáren, z toho jen zde v Brně jich Zlaté stránky uvádějí 51! Proto si nenaříkejme a budme se snaživým lékařským personálem solidární!

Volně podle NP zpracoval **H. Fadrus**

Mailová zpráva z internetu:

Je zjištěno, že šťáva z vyzrálých citronů a limetek působí účinně v prevenci i v léčbě rakoviny, zejména cyst a nádorů.

Léčba je jednoduchá: do skleničky s vohou se řádně vymačká šťáva z tohoto ovoce a případně se přidá i důkladně vyškrábaná dužina. Přidá se lžička medu, řádně se vše promíchá a směs se konzumuje.

Údajně je to srovnatelné až i účinnější než chemoterapie a reguluje to i vysoký a často i kolísavý krevní tlak. Uvádí se, že je mnohem lepší než Adriamycin – významné chemoterapeutikum!

Jak uvedeno, účinně v prevenci zabraňuje vzniku rakoviny a podle některých badatelů to údajně působí proti všem typům rakoviny. Jeho velkou předností je, že účinně ničí rakovinné buňky a ty zdravé zůstávají zcela nedotčené! Likviduje prý 12 typů rakoviny – zejména tlustého střeva, prsou, plic, slinivky a dalších.

Bylo to zjištěno a potvrzeno na několika předních světových výzkumných pracovištích již od r. 1970.

Zpráva z: Institut de Sciences de la Santé, L.L.C. 819 N

Causez Street, Baltimore MD 1201

Envoyer Le a tout le Monde ... atd.!!

Redakce

Péče o seniory má zádrhly

Obyvatelé 183 domovů pro seniory, jejichž zřizovateli jsou kraje ČR, se často bojí poukázat na to, že v zařízení – ve kterém žijí – se děje něco špatně. To aby je stížnost nepoškodila. Kancelář veřejného ochránce práv proto dostává upozornění na chyby hlavně od jejich příbuzných nebo blízkých.

Ombudsman má z minulých asi 50 kontrol v těchto domovech poznatky, že zařízení většinou postrádají od klientů zpětnou vazbu o jejich osobních trablích a potřebách, námětech na zlepšení stavu. Neumějí se jich ptát a vyvolat v domovech pro seniory atmosféru důvěry a otevřenosti. Stěžovatelé upozorňují na tíživou sociální situaci klientů domovů, kteří nejsou schopni hradit doplatky na léky a další nezbytné potřeby, nejsou si jisti správností vyúčtovaných úhrad za služby poskytované sociálním zařízením nebo poukazují na příliš přísný a omezující režim v zařízení. Uvedla to Marie Lukášová z oddělení dohledu nad omezením osobní svobody při úřadu ombudsmana.

Informovala, že jeho lidé právě zahájili ve 12 zařízeních sociálních služeb pro se-

niory neohlášené návštěvy. Sledují např. důstojnost zacházení, zajištění dobré výživy a zdravotní péče, prevenci nevládnuté bolesti, dostatek soukromí či umístění do zařízení přes nesouhlas dotčené osoby. Též proto, že už na 40 % obyvatel domovů trpí demencí a bude jich přibývat.

»V závěrečné zprávě z návštěv uvedeme příklady dobré praxe zjišťování informací. Lidem pomáhá, když je zařízení hodně otevřené, bez návštěvních hodin. A když samo nenásilně zjišťuje od svých klientů při zpětné vazbě co a jak ve své službě zlepšit. Zjišťuje spokojenost klientů bez obav z postihu za kritiku,« uvedla Lukášová a pokračovala: »Potvrdilo se ale, že tři čtvrtiny zařízení pro seniory vydávají ve své internetové prezentaci určité staťy za zábranu pro přijetí uchazeče do domova, ačkoliv s tím ještě nemusí být spojeno chování, které by závažným způsobem narušovalo kolektivní soužití, což je zákonný důvod pro nepřijetí zájemce do domova pro seniory. Vydáme návody pro nápravu situace. Už proto, že na krajských úřadech pracují odborníci, kteří vědí jak si dle návodu ombudsmana s problémem poradit.«

Slabina českého práva na rozdíl od jiných států je, že na sociální služby není v ČR právní nárok. Přitom vyspělost kultury společnosti se pozná dle toho, jak se chová ke svým nejslabším jedincům, jak se o ně umí postarat. V ČR stále slábnoucí sociální stát ještě alespoň teoreticky vychází z principu občanské solidarity a vysokého standardu sociálního zabezpečení. Populace ale stárne, požadavky na kvalitu i kvantitu sociálních služeb budou stoupat. Jejich zlepšení si proto vytýčil nový vládní dokument Národní akční plán podporující pozitivní stárnutí v období let 2013 až 2017. Už pětina obyvatel ČR je starších 60 let. Přibývá lidí trpících demencí.

»V závěrečné zprávě poskytneme informace i neuspokojeným zájemcům o umístění v domovech pro seniory. A to typu: Nenechte se případně odradit tvrzením na internetové stránce tohoto zařízení, že překážkou přijetí neoblíbených klientů je např. zkušenost se záchytkou nebo s psychickou poruchou v anamnéze. Komunikujte se zařízením písemně. Budete-li odmítnuti, máte nárok na písemné potvrzení. To pak může někdo přezkoumat, jestli jste nebyli odmítnuti svévolně,« poradila Lukášová. (vž)

Vyšla Šuleřova kniha Zločinci a kavalíři

Z brněnského nakladatelství MOBA přišel nyní na knižní trh historický román Petra Šuleře Zločinci a kavalíři. Pětašedesátiletý autor a tedy důchodce, emeritní ředitel Jihomoravského muzea ve Znojmě a Moravského zemského muzea v Brně Petr Šuleř představil toto své první beletristické dílo na setkání s Klubem novinářů-seniorů jihomoravské regionální organizace Syndikátu novinářů ČR. Důchodce zavítal mezi důchodce. S řadou z nich se zná a o to upřímněji se vyznává, že si důchodu užívá, protože může sedět u počítače a psát, což chtěl dělat celý život. Tedy bez toho počítače, to se za jeho mladých let ještě nenosilo. Až teď si uvědomuje, že jeho otec při odchodu do důchodu prohlásil: „Jakýpak důchod? V důchodu jsem byl až dosud, teď konečně začínám pracovat.“

A tak Petr Šuleř netají, že pár věcí má ještě rozpracovaných. Většinou historické motivy. Některé jsou hotové a pokouší se je někde vydat. „Především však momentálně žiju v 10. století, protože se již po několikáté vracím ke svému oblíbenému tématu – k legendám o sv. Vojtěchovi. Pořád se ještě cítím žákem prof. Králíka, který nás do této části české hagiografie zasvětil velmi důkladně, i když jak dnes soudím, se sem tam spletl. Pokud to dokončím a snad vydám, asi by mi pořádně vynadal. Takže to snad bude takové povídání o životě a smrti prvního českého velkého intelektuála. A pak je přede mnou román, čerpající z doby českého národního obrození“, prozrazuje zvědavým novinářům.

Dvoustránkový příběh kriminálních činů Zločinci a kavalíři se odehrává v letech 1611 a 1612 především v Brně. Tehdejší hejtmán moravských stavů Karel starší ze Žerotína, vynikající právník a vzdělaný intelektuál, byl oddaným příslušníkem Jednoty bratrské, což se odrazilo ve výrazně labilnějších vztazích s císaři Rudolfem a Ferdinandem a naopak ve vřelejším vztahu k císaři Matyášovi. Historik PhDr. Petr Šuleř poodhaluje tajemství z období vzájemné nevraživosti dvou habsburských bratrů, tajemství o vraždách všech členů gangu distribuujícího na Moravě padělané mince. Karel starší ze Žerotína vyšetřuje několik kriminálních činů a musí přitom zápasit nejen se zločinci, ale i s překážkami, kladenými mu z nejvyšších míst. Ti velmi mocní se neštítí ani těch nejpodlejších činů. V době, kdy má plné ruce práce s vyšetřováním transportu falešných mincí, mu hofmistr království českého Adam mladší z Valdštejna otevřeně sděluje, že bude dobře, když vyšetřování neuzavře. Že se v něm dostal dost daleko a začíná ohrožovat samotného císaře. A na Žerotínovu námitku, že by to nebyla řádná cesta práva, se mu dostává odpovědi: „Ne, nebyla, ale ... Zkrátka v politice to tak chodí.“ Když se Žerotín táže, jak si to má srovnat se svým svědomím, odpovídá mu Adam vyjádřením: „Ach, zase to svědomí! Pustil ses do vysoké politiky, tak respektuj prosím pravidla!“

„Devadesát procent všech popisovaných událostí se stalo, devadesát procent v knize vystupujících osobností jsou skutečně historické postavy, zbývajících deset procent se stát mohlo“, svědčil se Šuleř novinářům. Dodává jen, že je na čtenáři, aby posoudil, jakou mají nekvalitní praktiky mocných minulosti životnost, jak jsou nakažlivé.

Bohumil Hlaváček

Senioři mezi seniory – novináři jižní Moravy

Setkání Klubu novinářů – seniorů jihomoravské regionální organizace Syndikátu novinářů v Brně – na fotografii v čele předsedkyně klubu Ludmila Hlaváčková, po její pravici emeritní ředitel Jihomoravského muzea ve Znojmě a Moravského zemského muzea v Brně historik PhDr. Petr Šuleř, po jeho pravici zástupkyně šéfredaktora nakladatelství MOBA PhDr. Ivana Fabišíková. Setkání bylo věnováno Šuleřově právě vydané knize Zločinci a kavalíři.

Foto: Petr Michl

ZE ŽIVOTA MÍSTNÍCH KLUBŮ

Jundrovský Senior Klub byl založen 28. 2. 1985 na popud tehdejšího obvodního lékaře dr. Stanislava Dočkala. Nyní má 50 členek – muži se bohužel nezúčastňují. Scházíme se každou středu od 14 do 16 hodin v objektu na ulici Nálepkova 47. Vedoucí Klubu je paní Jarmila Fukarová. Ta nás na našich schůzkách informuje o akcích, které pořádají důchodci města Brna, dále o aktuálních otázkách, o právních věcech, bezpečnosti a dalších zajímavostech, které se týkají seniorů. Pravidelně také některá ze členek má příspěvek na nějaké téma. Také si vyměňujeme zkušenosti kolem vaření, pečení, zavařování a dalších domácích prací.

Díky Obecnímu úřadu městské části, který nám dvakrát ročně poskytne příspěvek, pořádáme zájezdy na různé památky, hrady a zámky... Tak jsme si v minulém roce prohlédli Konopiště, Slavkov a Mohyly Míru. Značná část členek i přes pokročilý věk se aktivně zapojila do Sokola, kam chodí do cvičení. V letošním roce se některé členky aktivně zapojily do nácviku na Vsesokolský slet a pak cvičily i v Praze. Jiné členky Klubu jsou zase v kroužku stolního tenisu, kde se zúčastňují soutěží a dosahují dobrých výsledků. Organizujeme také společné vycházky a návštěvy akcí i jiných Klubů, například tanečních večerů pořádaných klubem Dobromysl. Prohlédli jsme si také nově opravenou hvězdárnu a planetárium Brna.

Blahopřejeme také členkám, které slaví narozeniny. Dostanou písemné blahopřání a při kulatých výročích pořádáme menší banket. Na konci roku Obecní úřad městské části pořádá společné setkání členek klubu s vedením městské části v restauraci Svratka s pohoštěním. Zde nám děti z mateřské školy předvedou vystoupení, které mají připravené na vánoční besídku. **Za KD Marie Dvořáková**

Také Klub důchodců v Ivanovicích má dlouholetou tradici. Klub byl založen v říjnu 1992 MUDr. Miroslavem Kubíkem. Až do roku 2005 vyvíjel velmi aktivní činnost. Členové navštěvovali výstavy, muzea, zajišťovali odborné přednášky. Klub byl bohatě dotován tehdejšími ÚMČ a organizoval i autobusové zájezdy na hrady a zámky České republiky a termální lázně na Slovensku, v průměru 6-7× ročně. Činnost Klubu je velmi zajímavě popsána v „Kronice Klubu“, která je vedena od r. 1992 – 2005.

Od r. 2005 však aktivita Klubu oslabovala. Tehdejší ÚMČ nejevil o tuto činnost zájem a tak byla činnost v roce 2005 ukončena.

Později novým důchodcům činnost Klubu chyběla a rozhodli se jej opět založit a navázat na dřívější úspěšnou činnost. Nový Klub byl dne 2. 2. 2010 opět obnoven za vstřícné podpory nového vedení zastupitelstva ÚMČ. Na první schůzce se sešlo 18 zájemců v tělocvičně víceúčelové budovy tzv. „Keramák“, jediné schůzové místnosti v Ivanovicích. Místnost je poskytována ÚMČ zdarma. Od té doby se scházíme pravidelně 1× za 2 až 3 týdny podle předem připraveného plánu. Na našich setkáních přispíváme dobrovolnými příspěvky na malé pohoštění, které členky výboru ochotně připraví (čaj, kávu, zákusek, příp. obložený chlebiček). V šatně tělocvičny máme k dispozici skříňku na nádobí, varnou konvici apod.

Ze setkání Klubu novinářů – seniorů Syndikátu novinářů v Brně (k článku na str. 6).

Od založení Klubu navštěvuje naše akce více členů, v průměru 25 -30. Posedíme, vyslechneme si připravený program a pak hovoříme o našich problémech. O našem Klubu si opět vedeme kroniku doplněnou textem a fotografiemi z akcí, které jsme navštívili. Navštěvujeme výstavy, galerie, slavíme MDŽ a každý rok organizujeme 1 zájezd, na který nám přispívá ÚMČ.

Tak jsme navštívili např. Lednicko-Valtický areál, hrad Šternberk a výstavu Floria ve Věžkách u Kroměříže, zámek Buchlovice a Milotice aj. Program a termíny schůzek jsou zveřejněny ve vývěsní skříňce, kterou jsme od ÚMČ dostali. Podrobně je naše činnost vždy za určité období popsána v časopise Ivanovický zpravodaj, který vychází 4× ročně. (Na fotografii jsou členky našeho klubu.)

Za KD Ludmila Vojtková

V Klub důchodců z Řečkovice probíhala v roce 2012 činnost podle plánu obdobně jako v roce předchozím.

Uskutečnilo se 30 přednášek s naučnou a cestovatelskou tematikou. Nutné písemné a organizační podklady zajišťoval pan Mgr. Štanc z ÚMČ Řečkovice. Průměrně se účastnilo 36 spokojených důchodců.

Dne 17. 5. 2012 se uskutečnil autokarový zájezd za podpory ÚMČ. Programem zájezdu byla prohlídka zámku Červená Lhota, návštěva státního zámku v Jindřichově Hradci a prohlídka středověkého hradu Landštejn. Zájezd byl ukončen prohlídkou města Slavonice.

Dne 10. 10. 2012 se konal autokarový zájezd do Rožnova pod Radhoštěm a na Pustevny. V Rožnově jsme si prohlédli Valašský skanzen a Dřevěné městečko, kde jsme navštívili mimo jiné i hrob Emila Zátopky. Seznámili jsme se s nelehkým způsobem života našich předků na Valašsku. Odtud vedla naše cesta na Pustevny, kde jsme obdivovali renovované stavby architekta Jurkoviče Maměnku, Libušín a Tanečnici. Zájezd jsme ukončili procházkou k soše Radegasta. Zdatnější došli až k soše Cyrila a Metoděje, kde si prohlédli kapli na vrcholu Radhoště. Zájezdu se zúčastnilo 49 osob. Účastníci obou zájezdů je hodnotí jako úspěšné.

Dne 7. 12. 2012 se uskutečnila závěrečná vánoční beseda, kde proběhl kvíz s otázkami a odpověďmi z jednotlivých přednášek. Závěrem proběhlo pro zpestření programu promítání obrázků ze zájezdů. S přáním hezkého prožití vánočních svátků a hodně zdraví v novém roce 2013 jsme se rozešli.

V letošním roce byl za svoji práci pro KD pan Mgr. Procházka navržen k přijetí u pana primátora.

Přednášková činnost bude i letos pokračovat. Po uvítání přítomných a přednášejících budou jako vždy účastníci informováni o činnosti Svazu důchodců v Brně a možnostech návštěv vhodných kulturních a jiných akcí. V roce 2013 bychom rádi uskutečnili opět 2 zájezdy.

Děkujeme za zájem a finanční podporu ÚMČ Brno Řečkovice, odboru soc. věcí, zdravotnictví a kultury, zvláště vedoucí paní Trnkové a Mgr. Štanclovi.

Za KD předsdkyně Jarmila Bobčíková

Milé maminky a babičky,
u příležitosti vašeho svátku,
Mezinárodního dne matek
jsme pro vás připravili
malé divadelní představení.

Záštitu nad akcí převzal
Ing. Stanislav Juránek,
senátor PČR

svátek MATEK

14.5.
15:00 hod **2013**

Bílý dům, Brno
sál Břetislava Bakaly, Žerotínovo nám. 533/6

divadlo DO HOUSLÍ uvádí
bláznivou komedii o dvou manželstvích
Když se ZHASNE
hrají: Michaela Doleželová, Roman Vencel,
Marek Příkazký a Eva Borovičková

 **RODINNÉ
PASY**

Senior pas

www.rodinnepasy.cz • www.seniorpasy.cz

VYCHÁZKY V KVĚTNU A ČERVNU 2013

* každé pondělí * odjezd před 9. hodinou *

6. 5. Mendlovo náměstí - autobus č. 52
- výstup - Kohoutovice - hájenka
Jezírka - Jundrov. Odjezd: 8,45 h.
13. 5. Židenice - Stará osada - autobus
č. 78 - Velká Kladovka - nová les-
ní cesta „Šumbera“ - Maloměřice -
na autobus č. 64.
20. 5. Konečná zastávka č. 5- Štefániko-
va čtvrť - dále autobusem č.57 - vý-
stup „U buku“ - zpět na lesní cestu
„Melatín“ - Bílovice.
Odjezd: 8,45 h.
27. 5. Mendlovo náměstí - trolejbus č. 37
- konečná Kohoutovice - pomník
nadučitele Bašného - Bosonohy.
3. 6. Židenice - Stará osada - autobus
č. 58 - výstup „Obecká“ - Líšeňský
kostelík - Mariánské údolí.
Odjezd: 8,40 h.
10. 6. Mendlovo náměstí - autobus č. 52
do Žebětína - Helenčina studánka
- Žebětín . Odjezd: 8,45 h.
17. 6. Židenice - Stará osada - autobus
č. 78 - Velká Kladovka - Resslerův
pomník - Bílovice - Obřany.
24. 6. Mendlovo náměstí - autobus č. 52
- výstup na zastávce „Ruda“ - Ra-
kovec - Přístaviště. Odjezd: 8,45 h.

**Lístky na divadelní představení
„Když se zhasne“
bude vydávat předsedkyně
Mgr. A. Kudličková
od 6. května 2013
v úřední dny na Běhounské 17.**

POZVÁNKA

MO SDČR v Brně pořádá

Módní přehlídku

22. dubna 2013 od 14 hodin

ve společenském sále městské části

Brno-střed, Dominikánská 2

Přijďte se podívat na naše členky !!

Zve výbor SD ČR v Brně

INZERCE

☐ **Vdova 66 let/157 hledá přítele od
70 do 75 let, všestranné zájmy.
Telefon: 731 370 266**

Odpovídáme na dotazy

Na členské schůzi SD ČR 6. března 2013 zazněl dotaz, kde je možné se v Černých polích stravovat, jaké jsou zde sociální služby.

Zjistili jsme:

Vaření obědů pro veřejnost poskytuje školní jídelna při MŠ a ZŠ Milénova 14.

Cena oběda je 50 Kč. Pokud máte zájem, můžete se nahlásit na telefonu 548 422 946.

Informace a jídelní lístek najdete také na webu www.zsmilenova.cz

**Pečovatelská služba městské části Brno-sever
má sídlo na ulici Rotalova 13.**

Nabízí tyto služby:

- pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu;
 - pomoc při osobní hygieně;
- pomoc při poskytování stravy nebo pomoc při zajištění stravy (rozvoz);
 - pomoc v domácnosti a jiné.

Bližší informace získáte na telefonech 545 240 718 a 545 240 719
nebo na internetových stránkách www.sever.brno.cz

Brněnský SENIOR - noviny MV Svazu důchodců ČR v Brně.

Adresa vydavatele a redakce, předplatné: Svaz důchodců ČR Jihomoravský kraj - městská organizace Brno, Běhounská 17, 602 00 Brno.
Tel./fax: 545 575 257 • svaz.duchodcu.brno@seznam.cz • www.duchodcibrno.cz • IČO 69706824 • Editor PaedDr. Anna Štofanová,
dále tvoří redakční radu Mgr. Alena Kudličková, František Špaček, RNDr. Hubert Fadrus, CSc., Libuše Gottwaldová, Ing. Milena Leichmannová,
PhDr. Jana Vrabcová. • Redakční uzávěrka 20. 1., vyšlo 9. 4. 2013 • Uzávěrka dalšího čísla 20. 5. 2013 • Za obsah zveřejněných materiálů odpovídá autor. •
Nevyžádané rukopisy se nevracejí. • Reg. číslo MK ČR E 12164 • Tisk: Moravia Perex, spol. s r. o., Trnkova 111; tel.: 544 234 333; e-mail: info@moraviaperex.cz

**Další číslo vyjde
v červnu 2013**